

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНА НАУКОВА УСТАНОВА
«ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»

вул. Митрополита Василя Липківського, 36, м. Київ, 03035, тел./факс: (044) 248-25-13

06.02.2020 № 22.1/10-301

На № _____ від _____

Ректорам (директорам)
обласних інститутів післядипломної
педагогічної освіти, начальникам,
Дрогобицької, Чернівецької філій ІМЗО

Про відзначення Міжнародного
дня рідної мови в Україні

Шановні колеги!

Щороку, 21 лютого в Україні відзначається Міжнародний день рідної мови. Це значуще свято для представників 130 національностей, носіїв рідних мов, які проживають на теренах нашої держави.

Духовні надбання кожного етносу зберігають і передають із покоління в покоління рідну мову, мудрість, культуру, традиції та обряди.

Українська держава прагне створити належні умови для задоволення освітніх потреб представників усіх етносів з метою збереження власної етнічної самобутності, невичерпного розмаїття різних мов і національно - культурних надбань.

З нагоди святкування Міжнародного дня рідної мови рекомендуємо організувати та провести у закладах загальної середньої освіти України зустрічі з письменниками, творчі диспути, фестивалі, мовні конкурси, книжкові виставки, літературні подорожі, презентації, круглі столи, тематичні уроки тощо.

Запрошуємо всіх бажаючих у рамках відзначення Міжнародного дня рідної мови до написання диктантів національної єдності українською мовою, мовами корінних народів і національних меншин.

Додаток: тексти диктантів - 2 арк.

З повагою

В. о. директора

Костянтин ТРУШКОВСЬКИЙ

Мова – єдність етносів України

Писати диктант рідної мови – це свідчить про те, що людина перебуває у центрі всіх культурно-суспільних подій. Вона відчуває любов до рідного слова, любов до Батьківщини, до всього прекрасного, що створив кожний етнос протягом віків.

Вивчати рідну мову – це означає не тільки вчитися вимовляти звуки, але відчувати силу, красу, мелодійність кожного слова, яке так описує природу, як не здатний жодний природознавець пояснити. А слово? Слово в чутливій душі розпросторює свої крила, звучить багатобарвно, наповнює серце відчуттями краси й емоціями, які народ віртуозно закріпив у мові.

Мова формувалась упродовж віків, завжди відгукуючись на зміни в житті. Кожне покоління отримує цей неоціненний скарб від своїх попередників, збагачує його і передає нащадкам. Людина не може існувати без своєї мови, без культури свого народу. Прохання-побажання – не лише вдягатися у національний одяг, але і знати мову, пісні своєї родини, розмовляти, співати відповідно, бо батьки прищепили любов до рідного слова, рідної землі.

Рідна мова. Вона – дзвінка, красна, мелодійна і блискуча, тому весь час маємо збагачувати її, щоб уміти нею краще користуватися. Знай, бережи, збагачуй велике духовне надбання Українського народу – громадян України всіх національностей!

Коли чуєш мову, то перед тобою постають в уяві певні картинки: стежки до рідного дому, що кличуть на батьківські пороги, до яблунь і вишень у цвіту, журливої річечки, запашного лугу...

Уміння правильно розмовляти та писати, активно використовувати мовні знання, творчо застосувати їх відповідно до мети й обставин спілкування свідчить про всебічний розвиток особистості, яка вчиться впродовж життя.

І справді. Усе життя наше пов'язане з мовою. Не просто треба знати мову, але ще й відчувати її дух, поширювати у всьому багатстві та розмаїтті.

У календарі багато свят, які прилучені до скарбів рідної мови, національної культури, урочистих днів, які присвячені видатним подіям або пам'яті про певних людей. Обряди переходять від старшого покоління до молоді, передаючи життєрадісність, волелюбність, естетичні почуття, таланти, здібності тощо.

Традиції та звичаї служать прикладом єдності між усіма етнічними спільнотами, а мова завжди була містком і тими вузлами, які зв'язували народ усередині та з представниками інших національностей, які населяють нашу державу.

Мова кожного етносу – неповторна і своя

Велична ти і прекрасна, наша Україно! На твоїх теренах мирно і дружно проживають багато представників різних національностей, які об'єднані спільним корінням, історією, самобутніми традиціями, культурою і світобаченням.

Рідна мова кожного етносу – це невичерпне джерело народної душі, з якого виростаємо, яким живемо, завдяки якому милуємося і пишаємо світом, що нас оточує.

Мати, Батьківщина, мова – це найсвятіші слова для кожної людини. Наші батьки з дитинства вчать нас цінувати і любити рідну мову. З рідного слова розпочинається велика дорога у доросле життя. З покоління в покоління наші предки передавали нам рідну мову у піснях, казках, легендах, прислів'ях та переказах.

Материнська мова увібрала в себе спів птахів, шум річок і морів, запах стиглого колосу. Рідне слово немов квітучий сад, що вабить око своєю неперевершеною красою.

Відомо, що широту знань учнів про мову і мовлення, розвиток і збереження допомагають формувати поетичні й художні твори.

Тож нехай кожна мова стане духовним джерелом єднання і міжнаціональної злагоди в багатонаціональному українському суспільстві.